

קול החינוך

יו"ל ע"י 'ועד הורים'
למסירת מידע
ומשלוח מסמכים
טלפקס: 03-691-5752
דוא"ל: kol581562@gmail.com

"אפילו שהחינוך לא השתנה אלא רק האפוטרופסות..."

לנוכח ההתפתחות החמורה בהכנסת
מוסדות החינוך תחת מרותו המלאה
של משרד החינוך

להלן דברים ממין החזון-איש זיע"א אודות
השליטה של גורמי השלטון על החינוך החרדי

הדברים נאמרו בעת שעסקנים מסוימים
נתנו הסכמה לכינונו של "הזרם הרביעי"

"...באותם ימים הזמין מרן זיע"א אליו
ע"י שליח מיוחד, שניים מראשי אגודת
ישראל, והודיע להם באופן ברור ומפורש
את פסק דינו: "כל הצטרפות בתי החינוך
של אגוד"י לרשת החינוך של החפשים
אפילו בתור זרם רביעי מיוחד, הוא
החרבת והריסת כל בתי הת"ת. והצטרפות
זו אסורה היא בהחלט עפ"י דין תורתנו!".
כאשר התחילו עסקני אגוד"י לחזור
אחר צדדי קולא ולנמק את דעתם, יצא
מרן החזון"א זיע"א מגדרו ודפק בחזקה
על השולחן, וענה להם בתקיפות
עצומה: "אמרתי לכם כבר, הצטרפות זו
אסורה היא בהחלט!". על טענת עסקני
אגוד"י שהדבר הוא כבר בדיעבד לאחר
מעשה, ענה מרן זיע"א: "בדבר האסור
מן התורה אין בו משום 'דיעבד'
ומוכרחים לחזור מן הדבר".

ע"כ דברים שפורסמו בשעתו בחוצות
ע"פ הוראת מרן הרב מבריסק צוק"ל.

"הרי עובדה היא, מיום שהוקם 'הזרם
הרביעי' עוברים תלמידים רבים מן הת"ת
בבני ברק ל'ישיבות תיכוניות' במקום
לישיבות האמיתיות, וזאת למרות
שהחינוך לא נשתנה אלא האפוטרופסות
גרידא..."

הר"ר אברהם ריין ז"ל בשם מרן החזון"א
צוק"ל, פורסם בעיתון דגלנו גליון ק"ט
ער"ה תשי"ח, והובא בספר 'פאר הדור -
חיי החזון איש' חלק ב' עמוד ר"ח.

חשיפה:

משרד החינוך חותר אל היעד הבא:

יו"ר מינהל רישוי בקרה ואכיפה במשרד החינוך בהכרזה על תכנית לבצע "ביקורת רב תחומית" גם בתלמודי התורה

הדברים נאמרו במהלך כינוס סגור למנהלי מוסדות החינוך * במהלך הדברים
נחשפה ההתנהלות השערורייתית של משרד החינוך שמבצע את הביקורת
הפוגענית באופן מקיף בכל מוסדות החינוך החרדיים בניגוד ל"חוקי
הביקורת" כפי שנקבעו ע"י משרד החינוך * **מנהלי מוסדות החינוך - אייכס!?**

ל"ביקורת" זו, אין כל אפשרות לעצום עיניים
ולהתעלם מעוצמת הפגיעה המוחשית שיש
בכך למוסדות החינוך החרדיים.

אלא שלמרות כל זאת, היו גורמים שונים
בקרב המימסד החרדי, שהתייחסו למאורע
החמור והתקדימי כאל עניין בירוקרטי
וכ"ביקורת עניינית" כביכול, מצד משרד החינוך.
למערכת "קול החינוך" אף הגיעו תגובות
אדישות ומדאיגות ביותר, מצד גורמי הנהלה
של מוסדות חינוך ידועים אודות הביקורת
הפוגענית והתקדימית.

ההכרזה המקוממת והמדאיגה של יו"ר
"מינהל בקרה ואכיפה במשרד החינוך", באה
עתה וחושפת את ההשתלטות הזדונית הטמונה
בצעד זה מצד משרד החינוך על מוסדות החינוך
החרדיים.

המסר הארסי הטמון בדברים הבוטים, מחזק
ומאשש את האבחנה הברורה שהוצגה בגיליון
"קול החינוך" הקודם, שסקר את פרטי הביקורת
ההרסנית באופן מקיף, ש"ביקורת" זו, איננה
פעולה סתמית מצד משרד החינוך, אלא זוהי
תוכנית כוללת ורחבה ביותר, להשתלט על כל
מוסדות החינוך החרדיים, עד שהנה עתה
נחשפים אנו לכוונתם הזדונית להתקדם עם
הביקורת מפיקוח על מוסדות ה'מוכש'ר'
(מוכרים שאינם רשמיים) ולחזור באמצעות כך
אף אל התתי"ם העומדים בדרגת "מוסדות
פטור!"

לא ניתן לתאר את עוצמת ההרס והסכנה
האורבת מכך לתלמודי התורה. היאך יעמדו
התתי"ם בפני ביקורת צולבת של משרד החינוך,
שידרוש במפגיע סקירה מדוקדקת אודות

בכינוס סגור שנערך למנהלי מוסדות החינוך
החרדיים לקראת ה"ביקורת רב תחומית", עליה
דווח בהרחבה בגיליון הקודם, הבהיר יו"ר
"מינהל רישוי בקרה ואכיפה במשרד החינוך"
למנהלי המוסדות, את המדיניות הזדונית
החדשה של משרד החינוך ב"ביקורת" זו.
וחשף, שהביקורת הפרטנית הינה חלק ממהלך
כוללני להכניס את מוסדות החינוך החרדיים
תחת שקיפות מלאה של משרד החינוך, כפי
הנעשה במוסדות החינוך הממלכתיים!

במהלך הדברים, הכריז הגורם הבכיר על היעד
הבא של ה"ביקורת" הזדונית: **"אין בתי ספר
שלא עוברים בקרה. אין דבר כזה. ל"מוסדות
פטור" עוד לא הגענו. יקח זמן ונגיע גם אליהם.
אבל אין בתי ספר שלא יעברו בקרה."**

אכן, תוכנית הכיבוש של מוסדות החינוך
החרדיים, זהו הכינוי שבו ניתן לכנות את
ה"ביקורת רב תחומית" ההרסנית. בביקורת זו
מתרחש דבר תקדימי שעוד לא אירע מעולם.
לראשונה סוקר משרד החינוך את צורת
ההתנהלות של מוסדות החינוך החרדיים, מוסד
אחר מוסד ללא יוצא מן הכלל, באופן יסודי
ובררני ביותר, כאשר עתה עומדים מוסדות
החינוך תחת שקיפות מלאה של משרד החינוך,
כמו מוסדות החינוך הממלכתיים! (ראה סקירה
מקיפה בעמ' 4: מנהל רישוי בקשה ואכיפה במשרד
החינוך - מי ומה?)

ואם ביחס לפעולות זדוניות אחרות של
משרד החינוך, ישנם כאלו העוצמים את עיניהם
ומתעלמים באופן חסר אחריות מהמגמה
העקבית של משרד החינוך החותר כל העת
להשתלטות על החינוך החרדי, הרי שביחס

שמואל אליעזר שטרן

ד"ר צבי סבד"ץ דמ"ר הגר"ש ואז"ר זצ"ל
ראש ישיבת חזן חתם סופר
רב מערב בני ברק

כס"ד, אייר תשע"ט

כבוד ידידי היקר והנעלה הרב [שם] שליט"א
ברכה ושלו' רב

במענה לשאלתך אודות ההתייחסות לעריכת בקורת רב תחומית במוסדות החינוך, מטעם משרד החינוך, הנה מאחר וכל התכנית של הבקורת הזאת מוכיחה על מגמה של התערבות בוטה בתכני הלימוד וסדרי החינוך, אי לכך התשובה היא חד משמעית, חובה לעמוד בתוקף נגד מגמה שלילת זו ולא לתת לה יד ולא לשתף אתה פעולה. החינוך שלנו עיקר יסודו בנוי ומושתת על שמירה עקבית על הצביון הרוחני כמקובל בידינו מדור דור, בד בבד עם שלילה מוחלטת של השפעות זרות מבחוץ. עליך מוטל להתאזר בגבורה ולעמוד על המשמר לא לשנות כמלוא נימה מן המסורת שקיבלנו מרבתינו וזאת התורה שבידינו לא תהא מוחלפת.

ביקרא דאורייתא

דיבר וקבלה וסיגמא קטן

היתה, אודות הפשיטה הנרחבת והמקיפה של משרד החינוך עם "ביקורת" זו כמעט בכל מוסדות החינוך החרדיים. עובדה המנוגדת באופן ברור ל"חוקי הביקורת" כפי שנקבעו ע"י משרד החינוך עצמו. שכן, בחוקי משרד החינוך, מוגדרת ה"ביקורת רב תחומית", כביקורת שנועדה להיות "ביקורת מידגמית" בלבד. כלומר, לא כהליך סקירה בכל מוסדות החינוך, אלא כהליך של בדיקה מידגמית אקראית באי אלו מוסדות מקרב כלל מוסדות החינוך השונים.

והנה עתה, מעת שמשרד החינוך החל לערוך את הביקורת בחינוך החרדי, הופנתה הביקורת לכל מוסד ומוסד באופן פרטני, כפרוייקט של ביקורת מערכתית כוללת, כפי הצהרתו הרברבנית והפטרונית של יו"ר אגף "רישוי בקרה ואכיפה" במשרד החינוך.

הדברים נכתבו במסמכים החוקיים ובפרסומים הרשמיים של משרד החינוך על "ביקורת" זו, שבהם מוגדרת הביקורת כדלהלן: **"בקרה רב תחומית בבתי ספר יסודיים רשמיים שעלו במדגם"**.

עתה, עם התגלית של דבריו הבוטים של יו"ר מחלקת "רישוי בקרה ואכיפה" במשרד החינוך, באה התמיהה אל פתרונה המר. יו"ר המחלקה שאחראית על "ביקורת" זו, חשף את המזימה

במוסדות החינוך החרדיים, שאינם עומדים בהגדרת "החינוך הרשמי" כלל וכלל, גברה הפליאה על צעד זה, הנעשה ע"י משרד החינוך באופן "בלתי חוקי" בעליל, לפי חוקיהם הם. התמיהה גוברת ומתעצמת, לנוכח ההכרזה המקוממת עתה של יו"ר אגף "רישוי בקרה ואכיפה", שבכוונת משרד החינוך לבצע את הביקורת גם ב"מוסדות הפטור", שלכאורה, מעמדם החוקי העקרוני הינו עוד פחות רשמי ממוסדות "המוכר שאינו רשמי". תמיהה נוספת שעלתה בעת בדיקת הנתונים

העמידה ביעדי תוכנית הלימודים שהותוותה להם ב'תקנות החוק' החדשות, שאיננה אפשרית לביצוע בשום מוסד החפץ להיקרא 'חיידר' בישראל!?

כמובן שהפגיעה העיקרית מ"ביקורת" זו, היא בעצם כך שההתנהלות החינוכית של כל ת"ת תיחשף בפני משרד החינוך לפרטי פרטים, באופן שיעמיד את התת"ם מכאן ואילך תחת שקיפות ומרות מלאה של משרד החינוך בדומה לחינוך הממלכתי!

מביקורת 'מידגמית' במוסדות 'הממלכתי' - לביקורת 'מלאה' במוסדות החינוך החרדי

התבוננות יסודית בדברים שאמר אותנו גורם בכיר בפני מנהלי המוסדות, חושפת בפנינו פן נוסף מההתנהלות השערורייתית והמגמתית, של משרד החינוך ב"ביקורת" זדונית זו.

בעת שערכנו את התחקיר הראשון שהובא בגיליון "קול החינוך" הקודם אודות "ביקורת" זו, צפו ועלו לפנינו כמה 'סימני שאלה' משמעותיים, ביחס ל"ביקורת רב תחומית" זו המתבצעת בחודשים האחרונים ע"י משרד החינוך במוסדות החינוך החרדיים.

הנתונים היבשים במסמכי משרד החינוך אודות "ביקורת" זו הם, ש"הביקורת רב תחומית" נועדה להתבצע ב"מוסדות חינוך רשמיים", כלומר במוסדות הממלכתי והממלכתי דתי בלבד, העומדים תחת הגדרת "החינוך הרשמי". ולא במוסדות החינוך החרדיים, העומדים תחת הגדרת "מוכר שאינו רשמי". בבדיקה נוספת שערכנו התברר, שאכן מעת שה"ביקורת רב תחומית" יצאה לדרך ע"י משרד החינוך לפני כמה שנים, משרד החינוך ביצע את "הביקורת" רק במוסדות החילוניים והדלי"ם ולא במוסדות החינוך החרדיים.

ומשנודע בחודשים האחרונים שמשרד החינוך החל לבצע את ה"ביקורת רב תחומית"

ביקורת שנועדה ביסודה אך ורק לבתי ספר ממלכתיים ובאופן אקראי בלבד

מ'מוסדות פטור' לבתי ספר רשמיים

על עצמאותם החינוכית הקיומית ההיסטורית של התתי"ם, היו מי שבחרו לנהל משא ומתן מתוך הסכמה וכניעה מלאה לשינוי ההיסטורי, והגיעו ל"פשרה" עם משרד החינוך אודות כך.

כך אירעה התקלה החמורה ביותר לתתי"ם, כאשר לאחר שבעים שנות עצמאות חוקית מלאה, שונה לפני כשלוש שנים החוק ההיסטורי, ונקבע לראשונה שהתתי"ם יהיו כפופים לכללים ותקנות שייקבעו להם ע"י שר החינוך, בדומה באופן מדויק להגדרתם החוקית של מוסדות "המוכר שאינו רשמי" הכפופים אף הם לכללים ותקנות שנקבעות

עבורם ע"י שר החינוך (כפי המופיע במסמך המובא כאן, שנחתם ע"י היוע"מ של משרד החינוך).

לאחר שינוי החוק החלו במשרד החינוך לנסח את הכללים והתקנות ליישומן של השינוי ההיסטורי, ולמרבית השבר, לפני כשנה ומחצה נחתמו התקנות

ההרסניות ע"י שר החינוך בשיתוף פעולה מלא של סגנו ולקול קריאות הצהלה של "איגוד מנהלי התתי"ם", מיני אז נכנסו לראשונה התתי"ם תחת מרות חוק החינוך הממשלתי, תחת שורה של תקנות הרסניות בהתערבות גסה של משרד החינוך בתוככי התתי"ם.

ההגדרה החוקית - "מוסדות הפטור" כיום איפוא אינה אלא הגדרה חסרת כל תוכן שאינה אלא מצג שוא של הסתרת המציאות המרה החדשה של התתי"ם, שכבר אינם עצמאיים כלל ועיקר.

עתה טופחת המציאות החדשה הלזו על פנינו באופן החמור ביותר, עם ההכרזה החמורה של יו"ר אגף רישוי ובקרה, על הכוונה לחדור לתתי"ם ולבצע גם בהם "ביקורת רב תחומית".

במשך עשרות רבות בשנים, נהנו התתי"ם מ"פטור" גמור מכל כפיפות שהיא לחוק החינוך הממשלתי. "פטור" זה היה מוסדר בחוק, מעת חקיקתו בשנת תש"י, שהושג אז במאמצים עילאיים במערכה הכבירה של רבותינו הגדולים מצוקי ארץ גדולי הדור דאז ובראשם רבותינו מרן החזון איש זי"ע, ומרן הרב מברסק זי"ע שזעק שהכנסת התתי"ם תחת מרות חוק החינוך הממשלתי, הינו "סוף השמדת התורה" רח"ל. מציאות זו הקנתה לתתי"ם מאז והלאה עצמאות חינוכית מלאה במשך שנים רבות.

לפני כעשרים שנים, החלו צוררי התורה לדרוש במפגיע שהמדינה תיטול אפטרופסות אף על התתי"ם העצמאיים. באותם ימים הביעו מרנן ורבנן גדולי הדור זצוק"ל ושיבדלחט"א את זעקתם המרה מפני כך. אלא שלדאבון לב, גורמים שונים מקרב

הציבור החרדי הביעו מסרים של חולשה ושל הסכמה עם כוונות הזדון השלטוניות, ופעלו באופן של התנהלות תבוסתנית חסרת אחריות, שגרמה לכך שגורמי השלטון החלו להיערך לקראת שינוי המצב העצמאי החוקי של התתי"ם באופן תקדימי הרה גורל.

שלטון הבג"ץ שעמל במרץ לעקור תורה מישראל, זיהה את מסרי החולשה הללו, והוציא אז את "פסקו" התקדימי, שבו קבע שלא ניתן לתקצב עוד את התתי"ם ללא שהם יהיו מוסדרים בחוק. ועדיין קיננה התקווה בלב רבים, שהעניין יבוא על פתרונו ללא חוק חדש, עם התניה של הוראות ודרישות שהם לרועץ לתלמודי התורה. אלא שלדאבון לב, במקום לנהל מערכה עזה ולא להתפשר במאומה

משרד החינוך
הייעוץ המשפטי

ט"ו בתמוז תשע"ז
21 ביולי 2016
2000-1037-2016-0317326

חות דעת משפטית

נושא הצעת החלטה: חוק לימוד חובה (תיקון), תשע"ו-2016

מטרת התיקון היא שהכללים והתנאים המפורטים לאישור ותקצוב מוסדות הפטור יקבעו בתקנות וביניהם היקף לימוד תכנית היסוד והיקף התקצוב, תוך מתן שיקול דעת רחב לשר החינוך לתנאים החדשים, בדומה לסעיף 11 לחוק חינוך ממלכתי, חתש"ג-1953, שנוחץ הסמכה כללית לשר החינוך לקבוע כללים ותנאים לגבי מוסדות מוכרים שאינם רשמיים.

הכניעה המבישה לגורמי החקיקה השלטוניים ולמשרד החינוך והפיכת התתי"ם למוסדות רשמיים הכפופים לחוקי החינוך ולמיסד השלטוני, לפי הכללים והתקנות שנקבעו להם כמו מוסדות "המוכר שאינו רשמי", היא אשר הביאה את הסכנה העכשווית האורבת לתתי"ם, "ביקורת" איננה וחמורה זו. לא נותר לנו אלא לקוות, שההתקדמות העקבית של משרד החינוך, ההולך וכובש כל העת 'שטחים חדשים' במערכה לכיבוש מוסדות החינוך החרדי, תפקח עיני רבים להבין את המציאות המרה בה אנו נתונים, ולהסיק את המסקנה המתבקשת שהאפשרות היחידה להמשיך את דרך החינוך כמקדמת דנא, היא אך ורק במוסדות חינוך המתנהלים בעצמאות חינוכית מלאה ללא כל קשר ושייכות עם משרד החינוך, על טהרת הקודש בדרך ישראל סבא.

תוצאה ישירה ממצבם החוקי של התתי"ם בשנים האחרונות

בהכרזתו המדאיגה של יו"ר אגף רישוי בקרה ואכיפה" במשרד החינוך, אודות הכוונה לערוך את הביקורת המדוברת גם בתתי"ם, יש ביטוי מוחשי למצבם החדש של התתי"ם בשנים האחרונות, לאחר שינוי החקיקה בענין התתי"ם והתקנות שעוגנו בהם. באם היו התתי"ם עדיין "מוסדות פטור" הפטורים באופן מוחלט מחוק החינוך הממשלתי, והיו עומדים כבעבר כמוסדות המנוהלים בצורה נבדלת לחלוטין מהמיסד השלטוני (מלבד קבלת התקצוב שהועבר אליהם במשך השנים דרך גורם אחר ולא באופן ישיר), לא היתה בידי משרד החינוך האפשרות לערוך בהם את ה"ביקורת" שנועדה מעיקרה למוסדות החינוך הממלכתיים.

במלואה. ההצהרה הרברבנית "אין דבר כזה בתי ספר שלא עוברים בקרה", מגלמת בקרבה את מלוא ההתנהלות הזדונית. מתברר איפוא, שמשרד החינוך מנצל את עובדת קיומה של "ביקורת" שכזו במערכת החוקים של משה"ח, ולמרות שהיא נועדה ביסודה כביקורת מיזגמית במוסדות החינוך הממלכתיים בלבד, ומתרגם אותה כרצונו וכאוות נפשו ל"ביקורת" זדונית בכל מוסדות החינוך החרדיים! בערמומיות מציג זאת הבכיר במשרד החינוך כתהליך חוקי מחייב לכל מוסד חינוך בכל מעמד חוקי שהוא, בעוד האמת היא שאין זאת אלא עוד מזימה ערמומית מבית משרד החינוך הכפרי. אלו הם הפנים האמתיות של משרד החינוך, המנצל כל דרך אפשרית בכדי לגדוע עד כלות - את שאריות האוטונומיה שהייתה למוסדות החינוך החרדיים עד לא מכבר.

"מינהל רישוי בקרה ואכיפה" - מי ומה?

סקירה מקיפה ומטלטלת על אגרוף הברזל המגמתי של משרד החינוך

ואכיפה" הפועלים מטעמו, היא לא רק כדי להתערב בנעשה במוסדות ולשנות את החינוך החרדי. להגברת האכיפה יש מטרה בפני עצמה. באמצעות האכיפה והפיקוח הדקדקני, הטיל משרד החינוך את אימתו על מנהלי המוסדות, עד שהביא אותם להיות כפופים אליו באופן מוחלט.

להבנת המחשת עוצמת המזימה, ראוי להתבונן בדברים שנאמרו על ידי מנהלי תתי"ם מרכזיים וידועים בירושלים, תקופה קצרה לאחר שהוקם אגף "רישוי ובקרה" הזדוני, שהציגו את הפחד שהחל לשרור בקרב מנהלי המוסדות בעקבות הביקורות הדקדקניות והאובססיביות של משרד החינוך על מוסדות החינוך.

הדברים נאמרו בראיון תקשורתי לעיתון יתד נאמן כ"ו אדר א' תשע"ו. דברי אחד המנהלים: **"מלבד ההתערבות בתכנים, חשוב להבהיר, שגם כל נושא הרישוי, בקרה ופיקוח, נעשה קשה ובאופן מכביד ביותר, בניסיון להתיש את מנהלי המוסדות החרדים. מנהל ת"ת הפך להיות עבד. יש טרור ביקורת של**

כמו"כ נכתב באותו דו"ח: **"נוכח ההבנה שרגולציה אפקטיבית תתאפשר במגזר החרדי רק מטעמים של כוחות המזוהים ככוחות פנימיים, יש לאפשר למפקחים [החרדים] לפעול בתנאים של אמון רחב, אוטונומיה וגיבוי מלא. יש לפעול להשוואת היחס בין מספר המפקחים למספר בתי הספר המפוקחים, ליחס הנהוג בחינוך הממלכתי ובחינוך הממלכתי דתי".**

ואכן, ההמלצה המרושעת יושמה באופן מושלם. "מינהל בקרה ואכיפה" הוקם, ותיכף להקמתו מונו עשרות רבות של מפקחים ומפקחות חרדיים, שהחלו להסתובב באופן מוגבר ואובססיבי במוסדות החינוך החרדיים, בביקורות תכופות, בדרישות והתערבויות חמורות, ובעמידה דקדקנית על כל הכללים הברוקרטיים לפרטי פרטים.

המטרה הזדונית:

הטלת אימה ופחד על מנהלי המוסדות
המטרה של הפעילות האובססיבית של הבקרה והאכיפה של "מינהל רישוי בקרה

הביקורת הרב תחומית המתבצעת בימים אלו במוסדות החינוך החרדיים, חושפת ביתר שאת את פעילותו הדורסנית של "מינהל רישוי בקרה ואכיפה במשרד החינוך". גוף זה, שהוקם והתבסס בשנים האחרונות, העמיק את כל מערכת השליטה של משרד החינוך על מוסדות החינוך, והוא העומד כיום בראש ההשתלטות של משרד החינוך על החינוך החרדי.

בעבר, היה החינוך החרדי נתון תחת מרותו של "האגף המוכר שאינו רשמי", כשהפיקוח הדליל והמועט שהיה אחראי לפקח באופן מינורי על המוסדות החרדיים, עשה את עבודתו תחת אגף זה.

ההתקדמות של ראשי השלטון במזימת כיבוש החינוך החרדי, הביאה כידוע להקמתו של "המחוז החרדי" במשרד החינוך, שהוסמך לקחת לידיים את נושא החינוך החרדי ולשנותו מן היסוד בכל התחומים.

ואולם, משרד החינוך לא הסתפק רק בהקמתו של "המחוז החרדי". במקביל להקמתו של "המחוז החרדי", הקים משרד החינוך באותם ימים את "מינהל רישוי ובקרה" שנועד לרכז את כל האכיפה והפיקוח על מוסדות החינוך הכלליים, ולממש את ההשתלטות על מוסדות החינוך החרדיים.

על פי המסמכים הרשמיים, תפקידו של "מינהל רישוי בקרה ואכיפה" הוא כדלהלן: **"מינהל רישוי בקרה ואכיפה נועד לתת בידי המשרד את האפשרות לביצוע בקרה על מימוש המדיניות ועל השימוש במשאבים אותם מקצה המשרד לבתי הספר ועל ביצוע תהליכים פדגוגיים בבתי הספר".**

במסמך מרושע ששוגר באותם ימים לשר החינוך לרגל הקמת ממשלת הזדון דאז ('ממשלת לפיד-פירון'), המליצו סוכני "מכון מנדל" הידוע לשמצה, לשר החינוך החדש, להקים מערך אכיפה כנגד המוסדות החרדיים, כחלק מהמזימה להשתלט על החינוך החרדי.

בדו"ח שנקרא "המלצות לשר החינוך לקראת מאה הימים הראשונים של הממשלה", נכתב כך: **"יש להקים מיידית 'כוח משימה' אשר ישוּך באופן טבעי למינהל הבקרה והאכיפה הנמצא בשלבי הקמה במשרד החינוך, ואשר תפקידו יהיה לאתר אי-סדרים ולהביא אותם לידי הנהלת המשרד".**

אנו ממליצים לנקוט שורה של צעדים, המשלבים אוטונומיה למפקחים חרדים ומהלכים של רגולציה משתפת - כזו המבטשת להפוך את נציגי המגזר החרדי לחלק מהתהליך ואף למוביליו, בנוסף להטלת סנקציות מחמירות על אי-סדרים.

- יש להמשיך ולתגבר את האגף החרדי במשרד החינוך במפקחים חרדים נוספים מכל הזרמים: מפקחים אשר ייבחרו לאחר מיונים קפדניים, ואשר רואים עין בעין עם הנהלת המשרד את חלון ההזדמנויות שנוצר. נוכח ההבנה שרגולציה אפקטיבית תתאפשר במגזר החרדי רק מטעמים של כוחות המזוהים ככוחות פנימיים, יש לאפשר למפקחים אלו לפעול בתנאים של אמון רחב, אוטונומיה וגיבוי מלא. יש לפעול להשוואת היחס בין מספר המפקחים למספר בתי-הספר המפוקחים, ליחס הנהוג בחינוך הממלכתי ובחמ"ד.
- יש לפעול בנחרצות נגד תופעת הדיווחים הכוזבים במגזר החרדי בכל הקשור לשימוש בכספי הציבור. לשם כך יש להקים מיידית 'כוח משימה', אשר ישוּך באופן טבעי למנהל הבקרה והאכיפה הנמצא בשלבי הקמה במשרד החינוך, ואשר תפקידו יהיה לאתר אי-סדרים ולהביא אותם לידיעת הנהלת המשרד, לשם פעולה מהירה ונחרצת למיגורם.
- נדגיש, כי חיוני שתפקידי בקרה אלה לא יושארו בידי המפקחים, על מנת להימנע מזיהוים כגורם חיצוני ועיון למגזר החרדי, ובכדי לאפשר להם להמשיך ולחולל שינוי פנימי. במקביל, יש לצייד את המפקחים בסמכות להמליץ על מוסדות מצטיינים על פי קריטריונים של "גדולה בתורה", אשר אותם יתקצב המשרד בתקציב נוסף.

מתוך חוברת שיו"ל ע"י 'מכון מנדל' בשנת תשע"ג:

"המלצות לשר/ת החינוך לקראת מאה הימים הראשונים של הממשלה הבאה"

לי פה מקלט, ובלי מקלט לא הסכימו לתת לי רישיון, ולא אישור הג"א ופיקוד העורף. היו כמה דברים שעשיתי, אבל זה לא היה מספיק, ולא קיבלתי רישיון. מנהל העמותה אמר, אני מעולם לא הייתי עבריין חוק, עד שפתחתי את בית הספר. הרגשנו שאנחנו לא יכולים. היה לנו קשה. ככל שאנחנו גדלים אנחנו משתלטים על יותר שטח, אנחנו יותר ניראים, ואנחנו בלי רישיון, אז זה היה השיקול הראשון להצטרף לממלכתי חרדי. ואז, כשנכנסנו למשרד החינוך, ועדיין אין לנו מקלט ובטיחות וכל זה, אבל יש לנו רישיון! בתור מוכר שאינו רשמי לא נתנו לעשות את מה שבתור ממלכתי מותר!

שיטת הפעולה הנלווה לא הביאה את כל המוסדות למצב הקיצוני ההזוי הזה לעבור לרשת ה"ממלכתי חרדי", אולם מוסדות רבים, ובעיקר מוסדות בערי הפריפריה וכדומה, סובלים מנחת זרועו של האגף הזדוני, והתנכלויות חמורות, כמו הפסקת התקצוב, צווי סגירה, תביעות ישירות כנגד המנהלים, ועוד ועוד, הם דבר שבסגרה בשנים האחרונות.

לידי מערכת "קול החינוך" הגיעו בשנה האחרונה סיפורים מחרידים על הרודנות והדורסנות על מוסדות החינוך ע"י האגף הזדוני, בעיקר מוסדות חינוך מחוגי בני עדות המזרח, הנעשים בשיתוף פעולה ובהסכמה שבשתיקה מצד גורמי המימסד החרדי. ועוד חזון למועד לפרוש את התוצאות המרות מפעילות איומה זו.

פרוייקט ה"ביקורת רב תחומית" המתבצע כעת במוסדות החינוך החרדיים, הינו שלב נוסף במסע השתלטות והדורסנות של "מינהל בקרה ואכיפה" על המוסדות הנעשה אף הוא בשיטות הפעולה הידועות של אגף זה המנצל באופן ציני דרכים חוקיות כביכול, לצורך העמדתם של המוסדות תחת שקיפות מלאה של משרד החינוך באופן שלא יאפשר להם שלא לציית באופן מוחלט לכל ההוראות וההנחיות ההרסניות של משרד החינוך להרס החינוך החרדי ה"י.

במחקר שפורסם לפני כשנה ע"י "המכון הישראלי לדמוקרטיה", העוסק באינטנסיביות בחילון הציבור החרדי רח"ל. אודות הקמתם והעברתם של מוסדות לרשת ממלכתי חרדי נכתב, כי אחת הסיבות העיקריות הגורמות למוסדות חרדיים להפוך למוסדות "ממלכתי חרדי", היא בעקבות הכבדת הביורוקרטיה עליהם, עד איום לסגירתם. ואולם, תיכף עם העברתם של מוסדות אלו ל"מוסדות ממלכתיים", התעלם משרד החינוך מ'הבעיות

ממש. אך ורק כלפי המוסדות החרדים. ביקורות על גבי ביקורות. ביקורת עומק של רשם העמותות יכולה להימשך שנה שלימה, ביקורת שכר במקביל נמשכת שנה שלימה, כאשר המשרד [החינוך] מבצע חסימה תקציבית על כל דבר קטן. גם כאשר תיתכן תקלה קטנה מקצועית אצל רואה החשבון של המוסד, אין עם מי להתווכח ועם מי לדבר. רואי חשבון ועורכי דין הוכיחו שבמשרד החינוך עוברים על החוק והם מפסידים בכל ה'עריים', אבל בינתיים חוסמים את המוסד לשנה".

מנהל נוסף הוסיף ואמר באותו ראיון: "ביקורות נעשות שבוע אחרי שבוע. לדוגמה, בתקציב עתק של מאות אלפים בנינו גדרות על פי התקן של משרד החינוך, מגיע לפתע יועץ בטיחות ומחליט שהגדרות שמשרד החינוך בנה לפי התקן, יש להחליף הכל על חשבון המוסד, כך באופן שרירותי. מסיים איתו, באה ביקורת של משרד הבריאות. מסיים עם זו, באה ביקורת איתנות פיננסית. אם לפי דעתם אין איתנות פיננסית למוסד, יש לחסום את התקציב באופן מידי, כדי שוודאי לא תהיה איתנות פיננסית לעולם... ולאחר מכן ביקורות של משרד הכלכלה, משרד התמ"ת, ביקורות על גבי ביקורות".

דפוס פעולה זדוני זה הלך והתגבר, ובמשך השנים העמיק משרד החינוך את שליטתו באמצעות כך על מנהלי המוסדות, עד שכיום מנהלי המוסדות אינם מעזים שלא לציית להוראות משרד החינוך בכל התחומים, ביודעם שכל התנגדות תגרוור בעקבותיה סנקציות חמורות מצד משרד החינוך והפסקת התקצוב באופן מידי.

השיטה הבזויה נחשפת: אגרוף הברזל בהעברת מוסדות לרשת ממלכתי-חרדי
לאחר כמה שנים של פעילות שערורייתית זו, נחשפו דרכי הפעולה הבזויות שבהם פועל משרד החינוך באמצעות הכבדת האכיפה על מוסדות החינוך.

3.2.1.2. משרד בירוקרטי

גורם נוסף למשבר שחווו בתי הספר החרדיים לפני הצטרפותם לזרם הממלכתי-חרדי הוא בעיות בירוקרטיות שאיימו על סגירת בתי הספר. חוק פיקוח על בתי ספר, התשכ"ט-1969 קובע כי "לא יפתח אדם בית ספר ולא יקימו אלא אם יש בידו רישיון לפי חוק זה" (סעיף 3). בהמשך מציב החוק תנאים שונים לקבלת רישיון, ובהם תקינות בטיחותית ותברואתית (סעיפים 6 ו-9 לחוק). תקנות חינוך ממלכתי (מוסדות מוכרים), התשי"ד-1953, הקובעות את התנאים להכרה במוסד חינוך, מתייחסות, בין היתר, גם למספר התלמידים בכל כיתה (סעיף 3).

לחלק מבתי הספר שהצטרפו לזרם הממלכתי-חרדי לא היה רישיון לפני הצטרפות, הן משום שהמבנים לא היו תקינים והן משום שמספר התלמידים לא היה תקני. הרשתות הגדולות לא יכלו לספח אליהן את בתי הספר בגלל הסיבות הללו, אולם הזרם הממלכתי-חרדי "הכשיר" את בתי הספר שלא עמדו בתנאים הביורוקרטים והעניק להם רישיון, אף על פי שהליקויים לא תוקנו ומספר התלמידים עדיין לא הצדיק מתן תקן. על כך סיפר מנהל בית ספר:

הסיבה הראשונה, וזה הזוי מה שאני עומד להגיד לך אבל זו האמת, שהמתחם הזה לא היה לו רישיון, אין לי פה מקלט, ובלי מקלט לא יכולתי לקבל רישיון ולא אישור הג"א ופיקוד העורף. היו כמה דברים שעשיתי, אבל זה לא היה מספיק, ולא קיבלתי רישיון. ואז כשנכנסנו למשרד החינוך, אז עדיין אין לנו מקלט ובטיחות וכל זה, אבל יש לנו רישיון! אוקיי? בתור מוכר שאינו רשמי לא נתנו לנו לעשות את מה שבתור ממלכתי מותר! זה פן אחד. ואנחנו אנשי חוק, איך [...] [מנהל העמותה] אמר? - אני מעולם לא הייתי עבריין, עד שפתחתי את [...] [שם בית הספר] [...] הרגשנו שאנחנו לא יכולים. הדיסוננס הזה היה לנו קשה. ככל שאנחנו גדלים ואנחנו משתלטים על יותר שטח, אנחנו יותר ניראים, ואנחנו בלי רישיון [...] אז זה היה השיקול הראשון [להצטרף לזרם הממלכתי-חרדי].

התוצאות המרות של האכיפה המגמתית - מתוך חוברת "החינוך הממלכתי-חרדי מהקמה להתבססות" שי"ל ע"י המכון הישראלי לדמוקרטיה

הביורוקרטיות החמורות' שהתגלו במוסד קודם לכן!... בתוך הדברים הובאה עדותו של מנהל שהפקיר את חינוך תלמידיו והעבירו לידי "הממלכתי חרדי", שאמר: "הסיבה הראשונה [שעברנו ל'ממלכתי חרדי'], וזה הזוי מה שאני עומד להגיד אבל זו האמת, זה בגלל שהמתחם הזה [של הת"ת] לא הצליח לקבל רישיון. אין

"חינוך ממלכתי - עצמאי" ...?

החרדי. ואולם, לדאבון ליבנו, בשנים האחרונות, דווקא בעת שהתגברה המזימה ביתר שאת, מאז הקמתו של "המחוז החרדי" ההוגים שלל תוכניות זדוניות לכיבוש וקלקול החינוך החרדי, דווקא כעת נמצאים אנו במצב של "עומד בפרץ אין", ואט אט, חודרות לתוככי החינוך העצמאי הרוחות הרעות והחינוך הקלוקל שכל קיומו של "החינוך העצמאי" היה אך ורק על מנת להתגדר ולהתרחק כמטחווה קשת מרוחות זרות אלו.

ואם בתחילה היתה התכחשות והדחקה (מגמתית?...), מצד גורמי המימסד לכל המצב החמור, בתקופה האחרונה כבר נשמעות אמירות מפורשות ע"י בכירי המימסד במערכת החינוך של הציבור החרדי, שהמצב אכן קשה מנשוא, אלא שאין ברירה, וזהו 'הרע במיעוטו'...

בגיליונות הקודמים של 'קול החינוך' הובא מכתבו של סגן שר החינוך שהודה והבהיר באופן מביש, על 'אפס התנגדות' כנגד ההשתלטות של משרד החינוך על "החינוך העצמאי" - ועל כך שזהו מצב של "אין ברירה" לנוכח פסקי הבג"ץ ומערכת החוקים הדרקונית המופעלת כנגד מוסדות החינוך החרדיים המתוקצבים על ידי השלטונות.

תפקידו ומהותו של "החינוך העצמאי" מאז ייסודו נועד למטרה אחת ויחידה: להעמיד את חינוך ילדי ישראל בארה"ק בהתבדלות מהרוחות הרעות הנושבות בחוצות בהתרחקות מוחלטת מהחינוך הקלוקל של פורקי העול. המאמצים הכבירים שהוקדשו ע"י מרנן ורבנן גדולי ישראל לצוק"ל למען מפעל זה, היו עבור מטרה נעלית זו, שמומשה על ידם באופן מוחשי, בקיומם של אסיפות "ועד ההנהלה" הידועות, שבהם ישבו ודנו בכובד ראש בשאלות השונות שעלו באותם הימים. מאז, חלפו עברו ימים רבים, ועל ראשו של החינוך החרדי ניתכה המזימה האימה שהגו ראשי השלטון, לקלקל את ילדי הציבור החרדי באמצעות התערבות והשתלטות על החינוך החרדי ובכלל זאת כמובן על מוסדות "החינוך העצמאי".

מאבקים רבים נחלו רבותינו מרנן גדולי הדור צוק"ל ושיבדלחט"א בעשרים השנים האחרונות למען השמירה על החינוך החרדי בכלל ועל עצמאותו של "החינוך העצמאי" בפרט, ביניהם המערכות הגדולות הזכורות לרבים, כנגד "תוכנית הליבה", "מבחני המיצ"ב", כניסת המפקחים והמפקחות למוסדות החינוך, וכנגד שאר הגזירות שניתכו על החינוך

ת"ת החינוך העצמאי
בית שמש
פותח שעריו לתלמידי ביתר
לשנה הבעל"ט
הסעות חנים

בחינוך תורה:
רמה לימודית גבוהה תורנית וכללית
מבנה מחדש ומאובזר
לימודי אנגלית ומחשבים מכיתה א'
מלמדים מיומנים, מסורים
ובעלי תעודות ותארים
ארוחות חמות לכל הגילאים

מערך הסעות-חנים:
השאלת ספרי לימוד
כיתות קטנות - יחס חם ואישי
שכר לימוד מזול (בהשתתפות החינוך עצמאי)
צהרון לגנים ולכיתות א-ב

Language sessions in Ulpan for new residents

אין כניסה הגייזר/קבלה רק לאישור הנחלה

רח ■■■■■ בית שמש ■■■■■
אתר: ■■■■■ www. ■■■■■ אימייל ■■■■■.com

59 אלול השבוע

מרן הגאון רבי יחזקאל אברמסקי צוק"ל בעל 'חזון יחזקאל': מעיד אני עלי שמים וארץ שמי שרגליו דרכו על סף אוניברסיטה אפילו יטהר בכל מימות שבעולם איננו יכול להיות מחנך לילדי ישראל

השולחן ואמר (באידיש): "מהשולחן הזה לא ייצא היתר לדבר כזה, יתכן שחלק מהנוכחים אינם יודעים מה זה אוניברסיטה, אני כן יודע מה זה אוניברסיטה. ואני מעיד עלי שמים וארץ שמי שרגליו דרכו על סף אוניברסיטה, אפילו יטהר בכל מימות שבעולם ויהיה צדיק וקדוש, איננו יכול להיות מחנך לילדי ישראל!"

והרב שך אמר להרב יעקובוביץ. שמעתם... זה הפסק שיצא מכאן!... תלכו ותגידו שזה הפסק שיצא מכאן... לפני כמה שבועות פגשתי את הרב יעקובוביץ בשבת ברחוב וילקומירר בנוכחות כמה אנשים. וביקשתי שישפר מה היה שמה וכך סיפר כנ"ל והמכה בפטיש היה שהרב שך אמר: שמעתם מה שפסקו כאן!... תגידו שכן פסקו!..."

דברי הגאון רבי משה מרדכי שולזינגר צוק"ל בהספד לקראת ה'שלושים' על מרן הגרא"מ שך צוק"ל ביום ט"ו כסלו תשס"ב בקרית ספר

'מנהל החינוך העצמאי בנתניה סיפר לנו לפני 35 שנים בערך, שיום אחד בא אליו אברך שנראה אתרוג מהודר חכו מחמדים וכולו ממתקים ומעונין לקבל משרה של מורה בחינוך העצמאי בכיתה ד' כמה שעות ביום.

אמר לו המנהל בוא נשמע 'קורות חיים'. והתברר שהוא למד באוניברסיטה בתקופה מסויימת בחייו.

הרב יעקובוביץ הרי יודע ש'חדש אסור מן התורה'. ענה לו, אני מאד מתרגש מהאישיות שלך אך יש לי אחריות, כזה דבר לא קרה אצלנו בהיסטוריה שיקחו מורה שלמד באוניברסיטה ואני צריך לשאול את גדולי ישראל. בשבוע הבא יהיה ישיבה של הנהלת החינוך העצמאי בראשות הרבנים ובראשם יושב מרן הרב אברמסקי אני יציג את השאלה וכאשר יפסקו כן יהיה.

הלה נסע לירושלים, והציג את השאלה. הרבנים דנו בענין זה אומר בכה וזה אומר בכה והרב אברמסקי שתק כדרכו בקודש ולידו ישב הרב שך. לאחר שכולם גמרו לדבר, נתן הרב אברמסקי דפיקה על

"מלמדים מיומנים ומסורים בעלי תעודות ותארים".
 ובזאת ניתן לומר בקול מר: תם עידן! תם עידן ההתבדלות של "החינוך העצמאי" מהחינוך הממלכתי והממ"די הקלוקל שלשמו מסרו מרנן גדולי ישראל זצוק"ל את כל כוחם, עתה שווה הוא "החינוך העצמאי" עם רוח העוועים שהרסה כל חלקה טובה מן היסוד, זה למעלה ממאתיים שנה. לימודי האקדמיה וההשכלה הכפרנית חדרו לתוככי "החינוך העצמאי", ועתה יש לנו בתוככי המוסדות מלמדים "משכילים", "בעלי תארים!"

אין לנו אלא לקרוא בעת הזו על השקעתם העצומה של מרנן גדולי ישראל זצוק"ל: "הילד איננו ואנה אנו באים!"
 בשעתו כתב רבי משה שיינפלד זצ"ל באחד ממאמריו המופלאים, כי שמו של החינוך הדתי מסגיר את תוכנו: "ממלכתי-דתי". תחילה 'ממלכתי' ורק אח"כ 'דתי', מכיון שבמערכת חינוך זו הממלכתיות והלאומיות קודמת לדת ישראל. ובכן אילו היינו באים להגדיר את כינויו של "החינוך העצמאי" במצבו העכשווי, היינו קוראים את שמו: "חינוך ממלכתי עצמאי"...

אלא שנדמה שעתה אנו נחשפים לעליית מדרגה בהתדרדרות החמורה, שאיש לא שיער מעולם. במודעה רשמית המתפרסמת על ידי תלמוד תורה של "החינוך העצמאי" בבית שמש, מפרסם הת"ת על "לימודי אנגלית ומחשבים בכיתה א". ובכן, אם לאורך השנים נהגו מוסדות החינוך העצמאי להתחיל את לימודי השפה רק מכיתה ד', עתה מודיעים בריש גלי על עשיית יד אחת עם מזימת משרד החינוך החפץ להחדיר לתוך הציבור החרדי את הערך לשפות הזרות לצורך הכשרת בקרקע ללימודי המקצוע והאקדמיה והתערבות בשוק התעסוקה ולהתחיל את לימוד השפה כבר מן הגיל הרך - מכיתה א'!

אך בכך לא די: דבר חדש ופסול בתכלית: לימודי מחשבים! הלמאי נצרך "חינוך עצמאי" אם ישנו כאן "חינוך ממלכתי"? והלא זהו המקובל בחינוך הממלכתי מאז התפתחות כלי הטכנולוגיה, להרגיל את ילדי פורקי העול לכלי המשחית כבר מגיל אפס! והנה עתה, מוסד של "החינוך העצמאי" מפרסם בריש גלי על כך שהוא "מעמיד תלמידים" בנוסח חילוני מובהק (!) על ברכי ההתרגלות לכלי המשחית והטכנולוגיה ההרסניים! וכל זאת רק ההקדמה: במודעה נכתבו המילים הבאות:

ראש עיר גלוי ראש מבקר בת"ת - הילדים קמו לכבודו!!!

גם, כי ראש העיר החילוני ביקר בכיתות הלימוד, ובחן את הילדים על החומר הנלמד ופרשת השבוע. הילדים קראו פרקי תהילים להצלחתו של ראש העיר, ומנהל הת"ת העניק לו ספר תהילים מהודר עם הקדשה.

היהדות החרדית מוחה וזועקת: אל תגעו במשיחי אלו תינוקות של בית רבן, איך יתכן שהנהלת ת"ת זורעת הרס בליבם מוחם ונשמתם של ילדים שלא טעמו טעם חטא, ומשתפת אותם - בעל כרחם, במסע של כבוד וחנופה שכזה, איך יתכן להחריב את חינוך ילדי ישראל תמורת תקציבים ומבנים, אוי לאותה בושה!

התקשורת פרסמה כתבה בצירוף תמונות, מביקור ראש העיר החילוני של פתח תקווה בת"ת 'שירת התורה'. בתמונות המצורפות לידיעה, נראים ראש העיר וצוותו מסיירים בכיתות הת"ת ביחד עם ההנהלה.

לדאבון לב אין גבול לחוצפה ואטימות הלב, כאשר בתיעוד נראה רה"ע שאף אינו טורח להניח על ראשו איזה כיסוי מינימלי, וכל זה לא הפריע להנהלת הת"ת לתת בידיו ספר קודש, בהם הוא מעיין לעיני התלמידים הטהורים, שאף קמו - או יותר נכון, הוקמו - לכבודו... בידיעה שפורסמה ולא הוכחשה ע"י הנהלת הת"ת, נכתב

על היוזמה של ה'מכון למורים' של 'החינוך העצמאי'

לכבוד מערכת קול החינוך שלום רב,

ראיתי בעלון "קול החינוך" האחרון דברים לא נכונים בעליל אשר יצאו מהקשרם ולא נבדקו טרם פורסמו, וכי ניכר שמי שאינו מתמצא כלל בתחום, כותב מכתבי נגד, הופתעתי מאוד והדבר כאב לי ביותר.

המכתב תאר את היוזמה המבורכת של 'מאגר ממלאי מקום' שהוקם על ידי המכון למורים בירושלים, כנסיון חתירה נגד החינוך היהודי הטהור וכשתוף פעולה עם המחוז החרדי.

ובכן, עלי לציין שמאגר ממלאי מקום הוא דבר מבורך שנותן למ"מ אפשרות לקבל ידע מינימאלי בהוראה, וגורם שהמנהלים לא יצטרכו בשעת מצוקה להביא מ"מ שלא התנסו כלל במלאכת החינוך ומנסים את כוחם על ילדי ישראל הרכים בלי לדעת כלום ולצערי מהנסיון בשטח הוכח כי הדבר גורם לפעמים לנזקים בלתי הפיכים. המ"מ מגיעים חסרי נסיון, בלי הבנה לנפש הילדים הרכים ולפעמים אף בלי ידיעות מינימליות בחינוך ובתורה. ולכן חשוב מאוד שהקורס הזה, הנותן להם הצצה מעשית לדרכי החינוך מכין אותם כעתודה חינוכית נורמאלית.

יוזמה זו כלל אינה מתקצבת ואינה שייכת בכלל למחוז החרדי. לומדי הקורס אינם מקבלים שום 'תואר' של משרד החינוך או של המחוז החרדי, ומקבלים רק תעודת 'טוהר בחינוך' פנימית מטעם המכון! אין לקורס זה שום קשר לדרישות של משרד החינוך.

לכבוד רב, אחד הקוראים

תגובת המערכת:

יוזמה פסולה הנעשית ע"י המכון למורים שהקדיח תבשילו

טרם נרחיב ונסקור את הנושא של "מכון למורים", עלינו להגיב על דברי הכותב, ביחס לעצם היוזמה.

היוזמה המדוברת של "מאגר ממלאי מקום מודרכים", הינה חלק מרוח העוועים שחדרה למחנינו בתחום הטהור והנעלה של מחנכי ילדי ישראל. במשך כל השנים, עד לחדירתם של הרוחות הזרות ע"י מכון אחיה ודומיו, היה תחום מלמדי התשב"ר, טהור ואוטנטי, כמימים ימימה. המלמדים נבחרו וחינוכו כפי דרגתם בתורה ויר"ש טהורה, יחד עם כישוריהם והשקעתם

ללמד את ילדי ישראל. איש לא העלה על דעתו שיש לתחום זה קשר עם "קורסים מקצועיים" וכדומה, בדיוק כמו שאיש לא מעלה בדעתו שרב ומורה הוראה נדרש לעבור "קורס מקצועי" היאך להנהיג את בני קהילתו.

הקלקול הגדול שחדר לתחום טהור זה, הוא בעצם הדבר שהחדירו לתחום זה עניין של "מקצוענות". ובכך הפכו את תחום המלמדים ל"מקצוע", בניגוד מוחלט לכל המהות והצורה הנעלית והאוטנטית של מחנכים בישראל. אט אט חדר דבר זר זה לעולם המלמדים, עד שכעת הגענו ליוזמה חמורה זו של "ממלאי מקום מודרכים", שבאה להעמיק את הנורמה הזרה, וליצור מצב חדש שלא ניתן למנות מלמד לילדי ישראל אפילו ליום אחד באם לא עבר "קורס מקצועי"!

לצערינו, הרוח הרעה שפשטה בתחום זה, ניכרת היטב מהמכתב הנ"ל (שיתכן ונכתב על ידי אי מי מהנוגעים בדבר...), המציג בהיתממות יתר את החרדה המלאכותית, שמלמדים שלא עברו "קורס מקצועי" - "מנסים את כוחם על ילדי ישראל"... "גורמים להם נזקים בלתי הפיכים"... ועוד, נוסחאות שנוצרו בתקופת "המשכילים" בעת שהם החלו לקלקל את 'החדרים' הותיקים.

נותן לנו רק לתמוה על הכותב, שבא לגונן על "הקורס המקצועי" מלמדים שאין להם "ידיעות מינימאליות בתורה" - ובכן, האם הקורס של "המכון למורים" הוא בסה"כ "בית מדרש"??... וכעת חובה להוסיף מספר נקודות ע"ד פעילותו של ה'מכון למורים' בשנים האחרונות.

1) במשך השנים היה "מכון" זה מיועד אך ורק לצורך של מורים בתעודת הוראה בחינוך העצמאי בלבד. אך בשנים האחרונות, החל ה"מכון" הנ"ל לפרסם ולקרוא באופן אינטנסיבי ביותר לציבור המלמדים בתתי"ם ('מוסדות פטור') לבוא ולהשתלם השתלמויות של 'תעודות הוראה' מוכרות. דבר זה הוא בניגוד מוחלט להוראות הברורות של מרגן גדולי הדור זצוק"ל ושיבדלחט"א, שהורו שאין למלמדי התשב"ר לעבור 'השתלמויות' בכל צורה שהיא. כדלהלן:

הוראת רבינו מרן הגרי"ש אלישיב זצוק"ל ('כתבוני לדורות' אגרת ק"ט):

"והנה כעת קול ענות נשמע לשנות בדרך המסורה לנו, ולשנות מעמדם של הת"ת ולהפכם ל'מוסדות מוכרים', דבר שעלול ח"ו להביא למעורבותם של גורמי החינוך החילוניים בבתי התשב"ר, ועוד יש בשולי המחנה המבקשים לשלוח מלמדים להשתלמויות בחסות משרד החינוך. ומחובתנו לעת כזאת להודיע כי כל המשנה ידו על התחנתה וחלילה לשנות בכי הוא זה מהדרך בה נהגו הת"ת עד כעת".

הוראת הגאון הגדול רבי ניסים קרליץ

שליט"א ('ומצדיקי הרבים' עמ' ס"ז):

"מלמדים ההולכים לשמוע הרצאות בנושאים חינוכיים וכדומה, דבר גדול הוא מאוד, ובודאי שיש תועלת מרובה כאשר מתאספים יחד לשמוע ללמוד ולהתייעץ עם אחרים בנושאים אלו. אלא שחובה מוטלת עליהם לבדוק האם המרצים הינם בעלי יראת שמים, שאם לא כן יצא שכרם בהפסדם, ובודאי שאין ללכת להרצאות או מכונים שכל מטרותן היא לקבל תוארים ממשרד החינוך, משום שכוונתם להתחכם כדי לפגוע בטהור החינוך ע"י שיכניסו רוח אחרת בלימודים, ויש לדעת שהתוארים שלהם נושה היא לנו."

בעבר היו אמנם יוזמות שונות להעשרת דרכי ההוראה והקניית הלימוד של המלמדים בתתי"ם, אך לא בדרך של 'השתלמות מקצועית', ולא של 'לימודי תעודה' בשופ"א.

2) לצערינו "המכון למורים" החל לשתף פעולה באופן מלא עם מזימות משרד החינוך ו'המחוז החרדי' באופן שוטף. הדבר מתבטא לאחרונה ביתר שאת, בשיתוף הפעולה של "המכון למורים" עם מימוש "תוכנית החומש" בהקשר של "פרייקט פסג"ה" ל"הכשרת מלמדים בתתי"ם" בהשתלמויות שנאסרו וכו"ל, המבוצעת על ידי "המכון למורים" באופן רשמי יחד עם "המחוז החרדי" (ראה גליון 118 עמ' 2).

3) אחת המזימות של משרד החינוך ו'המחוז החרדי' בשנים האחרונות לקלקול החינוך החרדי, היא באמצעות מה שנקרא בלשונם "פיתוח עובדי הוראה".

הם מקדישים עבור כך סכומי עתק. בידינו עדות מאחד ממנהלי התתי"ם שיו"ר מכון אחיה סיפר לו בתחילת הדרך על התקציבים האדירים שמשרד החינוך מקדיש עבור כך.

למנהל ת"ת אין צורך להסביר את מטרותם בזה. הם חפצים שמלמדי התשב"ר יהפכו ממלמדים טהורים ל"מורים מדופלמים" חסרי כל רוח הטהרה לחינוך לתורה וירא"ש כפי שניתן להיווכח ממלמדים שעוברים את ההשתלמויות הפסולות. והם פועלים בכל הדרכים להכניס את ציבור המלמדים למערבולת של לימודים מקצועיים ואקדמאיים, כפי שהם הצליחו לחולל חורבנות רבים בעניין זה ע"י "מכון אחיה".

הדברים האלו פשוטים וברורים לכל בר דעת, ובפרט לראשי "המכון למורים" שלבטח מודעים... היטיב לתקציבים המוגברים שהמחוז החרדי מקציב עבור כך.

ומלבד זאת, הרי ברור שהיוזמה המדוברת מצטרפת למהלך הרחב של עידוד ודחיפת המלמדי תשב"ר ללימודים מקצועיים תחת חסות "המכון למורים", מה שבהכרח יש בכך סיוע למזימות המחוז החרדי המסתייע במכון למורים לעוות את עולמם ומהותם של מלמדי התשב"ר.